

פמ:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום

אמר רב פפא דגורמינ:
שוקלין כהן בלוי שחוק
המביט ביה שחוק
שאמרו לענין איתריהן
כלומר שחוקן שחוקין
עצמן שחוקו הכתים בנפש
ורבקה ומיתאן שחוקי
ידיי איתאן איתאן (אם יש)
(להן) באותו שער עצמו
מקלין שחוקא שחוקא
כלי: מאי קמ"ל חנינא. נמי
לענין סומא ביה הא
שחוקא. הוהיל שחוקי
שחוקי שחוקי. הוהיל
חילוי מאירי טמא טמא
קמ"ל ר' מני: קנה ומתאן
שחוק איתריאן ליה ללא
חני.

[illegible]

בדרך שאמרו לענין איסור כך אמרו
 בר מרדכי דלענין ידות קמני
 המאזנים אבל כף המשקלות וקנה שיש לכן
 אפילו הן בפני עצמן ופריך מאי קמ"ל
 אלתעריכו ליה ללא תנן אע"פ שהחוט
 עשוי כמקורן אינו חשוב בר א"כ
 קנה ומיתנא עשוין כמקורן:

וְלֹא בִשָּׁע בְּעֵין. אומר ר"ח דוקא
 משקלות ששוקלים בשר ושומן
 והנהלכותיהם מדבק בהן ואינן
 נמשעין שחיקה כדפ"ה אלא משקלות
 ששוקלין בהן כסף והבן מותר לשמון
 של מתכת אלא שזריך לחפתו עור
 ודמאר בהמולא יין (שם דף עט.)
 שלש עורות הן מזה חסיה ודיפתרא
 ומפרס כדי לגרו של משקלות קטנה
 ואי בשל זונמא חזוכית אמאי זריך
 עור אלא בשל מתכת מיירי ועממא
 דהני לפי שהן חלוקין ואין מדבק
 ביכול להייתן או לקנון ועוד דלמרינן
 בבבאז (בב"מ דף ק"ו וסג) מן החס
 שלש שנפסלה 'התקינו שיהא שוקל
 בה אלא עושין משקל שמעל של
 מתכת דוקא משקלות קטנה ששוקלין
 בה כסף והבן זריך לחפות עור
 כשנשחיקה מועטת יבא לידי הפסד
 גדול אבל שר משקלות גדולות
 כשנשחיקה בהן נחושם ויבדול ועופרת
 ששין קלין מלידי הפסד גדול לא"כ
 שחקו יותר מלידי און זריך לחפן וכן
 שלא היו מכסין אלא משקלות קטנה
 דמאר הכדור האלמוס והקמיע
 ומשקלת הנוגה מהו וי"ט וספיקא

נ"מ נב: ד"ה שיחל):

שלא

פ"ה מפני שהוא מכבד ואין
נראה לר"ת דמשמע דמוכר איירי
דומיא דמשורה שלא ירתיח ומפרש
דבינו חס לפי שהמלח מיקל המשקלות
שואב כדאמרין בירושלמי דמלח
שואב את המשקלות:

ובמשורה שלא ידנית. ול"ט

פשוט גדול גמור
הוא תיפוק ליה משום לא גמול וייל
תחת קרא להתחייב משעת הרחמה
ואע"פ שערך לא מדר וזי האי ויונה
אחרין ברש אחיו נשך (כ"ח דף סא):
ולא דמבי במשקלות ל"ל לטון
משקלותיו במלה האי גולה מעליה
היא לעבור עליו משעת עשייה:
במקדש

באחוריו חבל עצמו בימות הגשמים שנימין
בחוץ ובימות החמה הקרקע מתבקע
ומתנבזה לתוך מעורו של לוקה מפני
שם בן גלון הקפידה מורה ברחיבה של
הפליטה היין כ"י: וחצי תומן ועוכלא
ידימנין דלמי תלמוד ומיהו קרל לא אלא
למימר: ואפילו היא עב"ט. דלחכא למי
שלין ממורה של מלך עושה חוסס חמד
מלך בלדוק את המדות. תומן יומנין
ורבא. ח"נ לקח עצמו ממון עורדי
תקרב מרי וקב היינו ג' קבין: וחצי
וחצי רובע. היינו שמיתת הקב חצי לוג
תבובע. וקשיא לו דא"כ כמו שכתוב בס'
הספירין לה ואפי' לא קושאיה היא שחרי
עוכלא ועוד דלמי שמיתת הקב הוא היינו
תומן ועוכלא וכמה היא עוכלא אחד
היינו לוג ו' ביצים כל רובע רובע הקב

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

לענין טומאה. מפרש ר"י
לה נטמא החוט נטמאו
בית קיבול הרי אלו טמאים
ומשני קנה ומיתנא דידיה

אמר רב פפא ⁽⁶⁾ דיגרומי
שאמרו לענין איסורן כ
מאי קמ"ל תנינא ⁽⁷⁾ חוס
בעלי בתים טפה קנה
ליה דלא תנן ת"ר דאין
בעץ ולא של אבר
של שאר מיני מחכות
צונמא ושל זכוכית ת

שֶׁל דִּלְעַת מִפְּנֵי שְׁחֵרָה
מִמֶּנִּי שְׁחֵרָה מִכְבִּיד אִמִּי
אֲנִי שֶׁל שְׁקֵמָה וְשֶׁל יָמִי
אֵת הַמֶּחֶק צָדוּ אֶחָד
וְיִמְחֹק בָּבֶה אֶחָת שֶׁ
לְמוֹכֵר יוֹפֵה לְלוֹקֵה
שֶׁרַע לְלוֹקֵה יוֹפֵה לְמוֹכֵר
וְיִחָנֵן בֶּן כְּאִי אוֹיֵל אִי
אִמֹר אִם יֹאמְרוּ שְׂמָא
אִמֹר שְׂמָא אִמְרוּ שְׂמָא
בְּקִיָּאֵן בְּמַעֲשֵׂה דִּינֵי
לֹא אִמְרָה אִמֹר רַב שְׂמִי
וְמֵהָא קְרָא אִמְרָה יְכִי
יִלְכוּ בָּם וּפְרִשְׁעִים יִכְשְׁ
עוֹל בְּמַשְׁפַּט בְּמִדָּה בְּ
שְׁלֹשׁ מִדּוֹת קִרְקֶה שְׁלֹשׁ
הַחֲמֵה וְלֵאחֵד בִּימֹת
שְׁחֵרָה מִכְבִּיד אִמִּי

יב"י ומד מינייהו לנייהו

רלוויה הפידה יולי ת

[illegible]

ת החמה החל יבש וקצר
ופמחיו ומוסף במדמו: ב
שעלה הקץ אשקמו"ל בל
שהי פתומה ממאה בל
רמין בתוספת [פ"ה (ד'
הי גדולה וקטנה אלף
ש פעים שרזו ומעביר
ות הלך אסור דחי לרמ
בתגדנ: חסר הדדי בל
אזו נות אל לב ומיקרי
יקב. קב ומחלה: וקב. דל
מוק. חיכל למומר היי
פעים שלו מלי האי דקפ
המוק גדול מן השכל
יב: חסר אלף האי גרסין
" ברוב. ופירושה קב ד'
וכל ברעיות שנגמרה ברעיו

יגרומו. הן זורפי נחומה וברחל נפחים ששוקלן חתיכות גדולות
זל מזה ליערמות ביחד: **לענין איסורן.** דאסור לשקול אס לא עשיין
לענין זה: **כך אמרו לענין טומאתן.** דאין מקבלין טומאה אס אין
עשיין כך דלא חשיבי כלי כיון דאסור לשקול בהן: **טנינא.** במסכת

כלים פרוק כ"ט וענין טומאה נשנית:
חוט המאזנים על חנוני. הוא המכל
 שהלויים בו (ב) צגג בחליו לעלי ושל
 בעל המזבח תלוייה דאורי טפח וסל
 דאשמעין בשל בעל הבית דמקפיד
 בחוט שיהא רצוי לשקול הוא הדין
 לכל הני דלעיל: **קנה ומיטתא.** שיעור
 קנה ומיטתא אשמועינן שני דלים
 לכו הקפדה לענין טומאה כמו למשל
 ובמקום דקמיני איני יודע הוי ספק

קל ולא של מכתת
עושהו של וית ושל
זכרוע ת"ר יאין עושין
וצדו אחד קצר ולא
ימחוק בבת אחת רע
א ימחוק מעט מעט
י"ע כולן אמר רבן
אומר אוי לי אם לא
מדר הרמאי ואם לא
שין אין תלמיד הכמים
נכביא להו אמרה או
ל בר רב יצחק אמרה
רים דרכי ה' וצדיקים
בם י"ת"ר ז'א תעשו
אקל ובמשורה במדה
ימורד לאחד בימות
שמים במשקל י'אל

המחקר ומחזור וכיבוש את המחקר ומוחק

טפח. אלא בפעם אחת ובנחת א"נ
דמיון המצות מאן מופת עד הא

[illegible]

ר מצימות הגשמים. ורבינו חננאל פרשן בימות הגשמים הקרקע
ח. שמכבידן: שלא ירסיח. שלא ישפרח המורכר את היין בחצוק
ו. ונראה כמלא: ומה משורש שסיף. קטנה כל כך שלשים וששה
קל וחומר בריסחתו כלי גידול כיון הין או אפי' חצי הין או אפי'
הח. שמיעת הקב חצי לוג: שוכלל. לקמן [א] מפרש: שישבע
וגה לו על מנת למד כהן דאי לא תימצא חצי מצי אנטריין ליה
יניטפו ומורד בו הלכך אין לו תקנה אלא שצירה: דלא חסימי.
לא שקיל. לוקח ומורד לשבות: מפרסני. הולכין ובאין ממזנים
ירפות [חולין דף מג. טז:] דמפרמי בין השמשות. שהכל עודיין ואין
ידין והלכך ידע המורכר לרמוז בו: ומהי פסא לא גרסי'. דהיינו
לאחרי למיטעי בנחי תרובך דלקמיה [א]. דכתיבתא לא טעו אינשי:
שמיעת הלוג דלקמן [סז] ועובלל לקמיה מפרש אחד [ז] מחמשה
לקמן [סז] חומן ועובלל לא ליעבד ומאסו דעטו אינשי בריבועא
מכמלס אס שמיעת הקב הוא ואס שמיעת הלוג הוא היינו
פסא [ז] ומהי [ד] ובפירושו רבינו חננאל קב וחצי קב וחומן וחצי
ין ולוג ו' ביצים נמלא הקב כ"ד ביצים וחצי קב שני לוגין ורובע
לגול וכן חומן שמיעת הקב דהיינו חצי רובע. וחצי רובע לא גרס
ליה

מסורת הש"ס

(א) זיל בגרמניי פיר מאנטיג
שקולקן נאך נאךל שמוק
זוכטט שמוק. ערוך ער
נאמן א, (ב) נאט פ' נאט
מא, (ג) זיל אשכרע
ערוך, (ד) זילט פאזיט
זוכטט נאט נאט פאזיט
(ה) נאט דף נאט: ער
(ו) זיל מאנדיי ערוך ער
(ז) א פאזיט (פ' נאט)
פאזיט מאנדיי נאט (פ' נאט)
מאנטיג, (י) זוכטט נאט,

מורה אור השל

1 מי חכם ויבן אלה נבון
וידעם כי ישרים דרכי ה'
וצדקים ילכו בם ופושעים
יכשלו בם: הושע יד י'
2 לא תעשו עול במשפט
במדה במשקל ובמשורה:
ויקרא יט לה

הגהות הב"ח

(ב) גמ' וחצי לוב
ורביעית ותומן וחצי תומן:
(ג) ישב"ם ד"ה חוט וסו'
שתליון כו המאזנים כנג
דמניא לעיל של חבוצי ושל
כעל הכית: (ג) ד"ה וז
מדרית קרקע:

לעזי רש"י
אשטיין [אישיטיין].
בריל.
פלומב"א. עופרת.
רשטורד"א.
מקל שמשחמשים בו
להחזיר את עורף המידה.
ברישב"ל [בר"ש].
תאשור.
אשקומ"א [אישקומ"א].
קצף.

מוסף רש"י

שלא ימרודו לאחד בימות החמה בו'. לחץ הכסף לתקן את העיר, לא ימרוד ממנו לאחד בימות החמה ולאחד בימות הנשים בלוי החבל. מפני שהחבל לא ימרוד הנשים ומחשש כל יצרן ויצרן החמה מתוך יצאו הוא נגמד ויבין (לחץ חמה) במשורה. מדע כלל היא, שלא ירחיק. אקומות כלל. שמלל את המדע כמולות את הין ולאחר זמן נוללת חסרה ופס.

י' רשב"ם העקור

[illegible]

גדולות וקטנות כגון מדות סאה וחרקב, הרי וקב ג' קבין דהיינו חצי סאה וחצי חרקב וחצי רובע היינו רובע חקב שיחא לוג דהיינו ליטרא וחצי רובע היינו חצי ליטרא; וחומו, ב' אתקיות אחת מי ברובע;

6) חילי ג'ל שמונת הרבס. (ב) נראה דג'ל על כל מי שמעויל ועושה כמו זה ומענישין אותו.